

בדא יפקון מן גלותא

ברי"ש - ראשי תיבות
ר'בי ש'מעון ב'ר י'וחאי:

ג'לי - כשיתגלה ספרו
הקדוש ספר הזוהר
אז בדא יפקון מן
גלותא:

להרבות פעלים והפצה
בתורת הרשב"י זי"ע
ובפרט בלימוד הזוהר הקדוש

גליון צ"ח | פרשת בשלח | תשפ"ג

רזא דפרשתא

המן הוא שורש הפרנסה לדורות

ויאמר משה זה הדבר אשר צוה ה' מלא העמר ממנו למשמרת
לדורתכם וגו' (טז, לב).

תא חזי, כל מזוני דבני עלמא מלעילא קא אתין. ההוא מזונא דאתי
מן שמיא וארעא, דא מזונא דכל עלמא, והוא מזונא דכולא, והוא מזונא
גס ועב. וההוא מזונא דאתי יתיר מעילא, הוא מזונא יתיר דקיק, קאתיא
מאתר דדינא אשתכח, ודא הוא מזונא דאכלו ישראל כד נפקו ממצרים.
(יתיר דקיקא) מזונא דאשתכח להו לישראל, בההוא זמנא במדברא,
מאתר עלאה דאקרי שמים, הוא מזונא יתיר דקיקא, דעייל יתיר לנפשא
מכללא, ומתפרש יתיר מגופא, ואקרי לחם אבירים.

[בא ראה, כל מזונותיהם של בני העולם באים מלמעלה. אותו מזון
שבא מן השמים והארץ, זה מזון של כל העולם, והוא מזון של הכל,
והוא מזון גס ועב. ואותו מזון שבא יותר מלמעלה, הוא מזון יותר דקיק,
שבא ממקום שנמצא הדין, וזהו המזון שאכלו ישראל כשיצאו ממצרים.
(יותר דקיק) המזון שנמצא להם לישראל באותו זמן במדבר, ממקום
עליון שנקרא שמים, הוא מזון יותר דקיק, שנכנס יותר לנפש מהכל,
ונפרד יותר מהגוף, ונקרא לחם אבירים].

(זוהר ח"ב סא, ב)

בזמנינו יורד המן לכל אחד בכיסו

סיפר הרה"ק מרודניק זצ"ל: הגאון רבי ישעיה צבי הלר אב"ד
פרמפל, נכדו של הגה"ק המפורסם הברוך טעם מלייפניק זצ"ל היה
פיקח וחכם במילי דעלמא, וכן היה לו קשרי ידידות עם כומר העיר.

פעם באחת השיחות ביניהם, אמר לו הכומר: 'בזמננו אין האלקים
אוהב אתכם היהודים', ויש לי ראייה חותכת לכך, שהרי כשהייתם במדבר
ירד לכם לחם מן השמים דבר יום ביומו, ומדוע אין לכם את זה היום,

אין זה אלא מפני חטאיכם הרבים. ענה לו הרב: 'וכי מי אמר לך שהיום לא יורד לנו מן מהשמים?!'

והמשיך ואמר: "הלא תראה פה בעירנו הקטנה דרים כמה מאות משפחות של גויים ועשרות משפחות מבני ישראל, וביניהם
כמה בעלי עגלה וכמה חייטים וכמה סנדלרים. גם לו יצטרכו כל בני הכפר לתקן את בגדיהם ונעליהם מדי יום, לא היו יכולים לפרנס
את כל בעלי המלאכה ובמה איפוא מתפרנסים המה? אין זאת אלא כי יורד לחם מן השמים, ואם תשאלני למה אין רואים זאת?
התשובה היא, נכון, במדבר המן ירד גלוי, אולם כאן אם ירד בגלוי יבואו הגויים פה בפרמפל ויבזו אותך, לכן יורד המן ישר לתוך
כיסו של כל אחד מישראל..." עכ"ד.

והנה ברש"י בפרשתנו (טז, לב) מביא: כשהוכיחם ירמיהו מדוע אינם עוסקים בתורה, ושאלו: וכי נניח מלאכתנו ונעסוק בתורה,
מהיכן נתפרנס, הוציא להם צנצנת המן ואמר: ראו, בזה נתפרנסו אבותיכם.

ויש להבין וכי בימי ירמיהו היה יורד להם מן השמים, אמר על כך הרה"ק רבי מנחם נחום מטשערנאביל זצ"ל: אמנם כן, בכל
יום יורד מן לכל יהודי, אלא שהוא מכוסה ב'צנצנת' היינו בסיבה טבעית המסירה את הנס. אבל המתבונן בפנימיותה, רואה את הנס
במוחש.

ובספר דברי ישראל מביא: שח זקיה"ק רבי יחזקאל מקאזמיר זצ"ל: המן הוא שורש הפרנסה לכל הדורות, והציווי היה להניח
אותו לפני העדות אצל התורה, להורות שעיקר שורש הפרנסה הוא מכח התורה, ועל כן כל הדבוק יותר בתורה יש בו יותר שורש
הפרנסה עכ"ל. וכן היה מרגלא בפיו הקדוש כשהיה בן תורה מבקש ממנו שיתפלל בעדו שיהיה לו פרנסה, השיב לו: הדבק עצמך
בתורה והיה כל ישראל מתפללים עליך, כמו שאנו אומרים (ב'קדיש דרבנן') על ישראל ועל רבנו ועל כל מאן דעסקין באורייתא
וכו', יהא לכוון חייך אריכין ומזונא רויחי וכו'.

תורתו מגן לנו

הקובע ללמוד זוהר מידי יום - זוכה לנועם השם

וראוי לקבוע עצמו ללמוד חמש דפין בזוהר בכל יום
והוא תועלת גדול ותיקון גדול לנפש להאירה ולזככה
ולתקנה ולכלות קוצים מדות רעות ותאוות רעות, לזכות
בנועם השם והוא מרפא ותיקון לחטאים ופשעים של
הנפש.

וכן נתן מרן האר"י תיקון לבעל תשובה שיאמר חמשה
דפין זוהר או תיקונים בכל יום וכן נהג מורי ורבי דודי
הקדוש רבי צבי [מזידיטשוב - שר בית הזוהר].

נתיב מצוותיך (להרה"ק מקאמרנא), בהקדמה, שביל
התורה א' אות ל"א

דווקא לימוד הזוהר יש בו סגולה זו

השבתי למשכיל אחד ששאל על אשר כתבו גורי האר"י
זכרונו לברכה, שלימוד הזוהר הוא תיקון גדול להאיר הנפש
ולקדשה, והרב זכרונו לברכה נתן תיקון לבעל תשובה
ללמוד חמשת דפים זהר בכל יום אף על גב דלא ידע מאי
קאמר, דקריאתה זו היא להאיר הנפש ולתקנה.

ונראה כי דווקא לימוד הזוהר יש בו סגולה זו יותר על
לימוד משנה ותלמוד ומקרא, והוא פלא במה כוחו גדול
מכל התורה אם למקרא ואם למשנה וכו', אלו דבריו.

החיד"א, שם הגדולים מערכת ספרים אות ב'

תורת הרשב"י

הסיבות המונעות מלימוד הקבלה -
ותשובתו בצידן | מאמר ח'

סודות התורה בזה"ז הם כסם מרפא לחולה מסוכן

אך כאמור, דייקא משום שאנו עומדים קודם לתיקון השלם ולסילוק הקליפה, אזי אנו רואים גם בהתעצמות חילות הסט"א הגורמת לירידת הדורות באופן מבהיל ביותר, ואכן, מציאות זו כשלעצמה - שהדורות מתמעטים והולכים והתלאות מתגברות והולכות, היא סיבה נוספת לכך שנטלו על עצמם רבותינו הקדושים שבדורות האחרונים - להפיץ ולגלות את חלקי פנימיות התורה, באופן שלא היה כמותו בדורות עברו אשר הזהירו והשגינו לבל יתגלגלו אבני ח"ן בידי המון העם.

והדבר מבואר בדרך משל בשם הרב בעל ה'חניא' זי"ע, שהמשיל זאת לבן מלך שחלה במחלה מסוכנת שלא מצאו לה אלא תרופה אחת: לקחת את האבן היקרה הקבועה בכתר מלכותו של המלך, לשחקה ולערבה במים, ולשפוך מתערובת זו לבין שפתיו של בן המלך, בתקוה שכולי האי ואולי תיכנס טיפה אחת לתוך פיו ותציל את חייו.

כך הוא גם בענין הנמשל, כי הנה פרסום רזי התורה שהם כאבן היקרה התלויה בכתר המלך נועדה בדור האחרון כדי להציל ממש את חייו של בן המלך - הם בני ישראל זרעו של מקום, שהרי מצבם הרוחני של ישראל הוא בבחינת 'פיקוח נפש' ממש, וגילוי אורות פנימיות התורה הוא הגורם להחיות ולהעיר את לב המון העם, ומאחר שהבינו רבותינו ז"ל מדורו של האר"י הק' ואילך שדרך זו היא אשר תביא ותמשיך את ליבות העם לעבודת ה', על כן אין מקום לשקול

והנה הדבר פשוט לכל מי שעיני שכלו פקוחות כי מוסכם ומקובל הדבר אצל צדיקי הדורות ההם, הקדושים אשר בארץ המה תלמידי הבעש"ט הק', שאין העת הזו כעיתים הקודמים, ומאז בא האר"י החי ואחריו הבעש"ט הק' נפתחו דלתי חכמה לרבים, שהרי כל ספרי החסידות לדורותיהם בנויים ומיוסדים על אנשי תורת הקבלה, ולמי נאמרו כל התורות הללו ובעבור מי נחרטו עלי ספר, והלא מי שאינו מצוי בסודות הקבלה לא יזכה ולא יבין דבר מכל הנאמר בהם, למן דברי משיח ה' הבעש"ט זיע"א ותלמידיו הקדמונים ועד לתלמידי תלמידיו - שכולם העמידו דבריהם על יסודות ברורים ממאמרי הזוה"ק ומכתבי האר"י הק', ואין זאת אלא כי נשתנו העיתים ונתקנה השעה בפקודת מרומים לקרב קץ הגלות על ידי התפשטות מבועי החכמה בשבילי אורה של תורת החסידות.

שבית שבי' - האר"י הק' והבעש"ט רמוזים בתיבת 'שבי'

וידוע מה שהגידו גדולי החסידות זי"ע כי עמודא דנהורא הבעל שם טוב זי"ע, הוא החוט המשולש עם נשמת הרשב"י והאריז"ל, וכמו שמובא בשם האר"י הק' שאמר כי נשמת רבי שמעון בן יוחאי רמוזה בפסוק (תהלים סח יט) 'עלית למרום שבית שבי', שבי' ר"ת שמעון בן יוחאי, וכן האר"י הק' בעצמו רמוז בתיבה זו - יצחק בן שלמה, וזאת רמזו מאורי החסידות כי גם רבינו הבעל שם טוב היה בבחינת 'שבי' ממרום, והיא הרמוזה בשמו: ישראל בעל שם. (מתוך הספר הנפלא פתחו שערים).

המשך בגליון הבא אי"ה

בפלא ולבדוק כלל בְּיַקְרָתָהּ של תורה זו כנגד מיעוט השגתו של האדם הבא ללומדה, אלא כל מה שיש באפשר לעשות כדי להציל חיי החולה - מחוייב כל אחד לעשות.

אימת אתי מר - בעת שיפרסם לימודך ויתגלה בעולם

ואם בימים ההם - בעת התגלות תורת האר"י הק' - נפתחו שערי חכמה ברצון שמים, ואכשר דרא שיהיה כל אחד ראוי לעסוק בזה, כל שכן וקל וחומר לאחר מכן כאשר זרח אור שבעת הימים מרנא הבעל שם טוב זי"ע והאיר לארץ ולדרים בהנחילו את תורת החסידות, שאז נעשתה תורה זו גלויה ומאירה לכל בשפה ברורה, כדרך חיים וכהלכה למעשה, וכל זה היה בגזירת עירין קדישין וכפי שסיפר רבינו הבעש"ט באיגרתו אשר נתגלה לו בעליית נשמה כי בזכות הפצת מעיינותיו יבוא בן דוד ויגאלנו.

ובקושטא, הלא הוא אשר דיבר רעיא מהימנא בקודשו, שהגאולה האחרונה תצמח על ידי התפשטות ספר הזוהר הקדוש, 'ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי', אלא שלא איכשר דרא עד עת אשר היה דבר ה' במחזה להבעל-שם הק' לאמר כי על ידי הפצת המעיינות הללו תבוא הגאולה השלמה, ובודאי שמאז והלאה אכשר דרא שיהיה כל אחד ראוי לזה, אחר שישלים עצמו גם בלימוד גמרא ופוסקים בכל יום, ויקדש עצמו כראוי וכנוון, ככל המבואר לעיל.

רזא דשבת

וקראת לשבת ענג

אמר רבי אבא והכי הוא (ישעיה נח) וְקִרְאתָ לְשַׁבַּת עֲנָג לְקְדוֹשׁ ה' מְכַבֵּד, אֲדַכְּרֶה שַׁבַּת לְחֹד וקְדוֹשׁ ה' לְחֹד.

אמר ליה אי הכי מאן קדוש ה'. אָמַר לִיה קְדוּשָׁא דְנַחְתָּא מְלַעֲלָא וְשָׂרְיָא עֲלֵיהּ.

אמר ליה אי קְדוּשָׁא דְאִתְמַשְׁכָּא מְלַעֲלָא אִקְרִי מְכַוְבָּד אִתְחַזֵּי דְשַׁבַּת לָאו אִיהוּ מְכַוְבָּד וְכַתִּיב וְכַבְדְתוּ.

(זוה"ק ח"א ה, ב)

תרגום בלשון הקודש:

אמר רבי אבא, וכך זה, (ישעיה נח) וְקִרְאתָ לְשַׁבַּת עֲנָג לְקְדוֹשׁ

ה' מְכַבֵּד. הזכיר שבת לחוד וקדוש ה' לחוד.

אמר לו, אם כך, מי זה קדוש ה' אמר לו, הקדשה שיורדת

מלמעלה ושורה עליו.

אמר לו, אם הקדושה שנמשכת מלמעלה נקראת מכבד, נראה

ששבת אינו מכבד, וכתוב וכבדתו.

זיך משתתף צו זיין מיט די חבורת לומדי ומסיימי הזוהר הק' רופט 833-867-2126

צו הערות והארות לגבי הגליון: kimiroini@gmail.com